

Србију чекају први избори у којима већи део опозиције бојкотује и истовремено навија да режимска странка освоји што више гласова. Напредњаци ће пак покушати да освоје мање него што реално могу.

У недељу 21. јуна увече славиће се у централи Српске напредне странке, биће трубача и Додика, а шпалир ће аплаузом дочекати усуда земље Александра Вучића који ће, ганут до суза, одсвирати још који акорд патетике и пасивне агресије. Биће великих речи о великој победи и општем напретку. Гледалац ће, ако воли тај изборни ритуал, мењати канале и на сваком ће у бљештавом студију галерија аналитичара имати мишљење.

Но како ће се Вучић стварно осећати те вечери и колико ће јако гристи усну зависи од исхода. Победиће опет, у то нема сумње, али колико убедљиво?

Недавно сам на Твитеру поставио анкету са четири опције и питањем шта је, из Вучићеве перспективе, повољан исход избора? У једначини су очување власти, двотрећинска већина којом се мења Устав, али и фарбање демократске фасаде једног ауторитарног режима. Од хиљаду оних који су гласали, убедљива већина се залепила за прве две опције. Мислим да љуто греше, и да је трећа опција Вучићу милија, али кренимо редом.

Šta mislite, koji je, iz Vučićeve perspektive, idealan ishod izbora?

— Nemanja Rujević (@strani_placenic) [May 26, 2020](#)

Опција 1: Јачи од судбине

Једва је било прошло годину дана од доласка Напредњака на власт, а легендарни новинар Милош Васић је написао да је „Српској напредној странци зинуло дупе на све и одмах“, те тако и беше, миц по миц су завладали свиме од телевизијских секунди преко београдских ћошкова где се дилује дрога до последње месне канцеларије у селима чија

Ово ће бити први "белоруски избори" у Србији, али Вучић не би да буде Лукашенко

Пише: Немања Рујевић
четвртак, 04 јун 2020 14:56

имена зна да изговори само Вучић кад се добро припреми.

Збиља, шта би више доликовало радикалско-напредњачкој естетици и схватању политике као грабежа него да на изборима освоје, ако може, сто одсто гласова? Да покажу како су неприкосновено јаки, да народ никог другог неће?

Невоља је што би парламент са рецимо преко двеста Напредњака био лоша порука такозваним „западним партнерима“ и још такозванијој причи о „европској перспективи“. По београдској чаршији се годинама прича да постоји „Мекалистеров протокол“, нека врста џентлменског споразума названа по Дејвиду Мекалистеру, бившем иницијатору Европског парламента за Србију и пулену Ангеле Меркел. Тај протокол у суштини каже – ок је док више личиш на Орбана него на Ердогана, демократија не мора, али мора фасада демократије.

Играчка је годинама исти – српска власт би као у Европску унију, а ЕУ би као да прими Србију, па као брине за демократију у Србији и као не зна шта се стварно збива, а Вучић као не зна да они заправо знају. Цела та кула од карата може да се сруши ако Напредњаци остану сами у парламенту да гласају на звонце.

Ово ће бити први "белоруски избори" у Србији, али Вучић не би да буде Лукашенко

Пише: Немања Рујевић
четвртак, 04 јун 2020 14:56

Тада би Вучићу још само фалили бркови и нарамнице за хокеј па да буде Лукашенко, непобедиви председник Белорусије где је прошле године, ето, власт освојила свих 110 посланичких места на слободним и демократским изборима.

Парадоксално, првоборци за бојкот морају да навијају за што убедљивију победу СНС, како је то написала и професорка Биљана Стојковић:

To je slika kao da Lukašenko vlada. Nije lep prizor. Šta mislite zbog čega mu je toliko stalo da napravi opoziciju za ove izbore?

— Biljana Stojkovic (dabrica) (@pajaoliver) [May 30, 2020](#)

Опција 2: Нек цвета хиљаду цветова

На опозиционој сцени се годинама учвршћивала теорија према којој Запад форсира Вучића како би испословао коначни договор са Косовом. У последње време амерички изасланик Ричард Гренел, од милоште назван „Трампов булдожер“, врши пресинг по целом терену.

Верује се да хоће свом помахниталом шефу да обезбеди спољнополитички успех пре председничких избора у САД почетком новембра. У том читању би Трамп на травњаку пред Белом кућом примио рецимо Вучића и Тачија да са њима наздрави решењу проблема који гарнитура Клинтоних и Обаме није знала да реши.

За промену Устава је потребна двотрећинска већина у парламенту, а код питања попут државног уређења треба и референдум на којем је довољна натполовична већина. Крајем прошле године је власт променила закон тако да су референдуми важећи без обзира на излазност.

Дакле, ако Вучић хоће да стварно реши Косово – што би добар део грађана дочекао као издају – онда му треба та двотрећинска већина да не би зависео од подршке Социјалиста или параопозиционих сателита.

Ово ће бити први "белоруски избори" у Србији, али Вучић не би да буде Лукашенко

Пише: Немања Рујевић
четвртак, 04 јун 2020 14:56

Ово ће бити први "белоруски избори" у Србији, али Вучић не би да буде Лукашенко

Пише: Немања Рујевић
четвртак, 04 јун 2020 14:56

<https://www.vice.com/en/article/srbia-vucic-belarus-elections>